

opusdei.org

Razmatranja: Četvrta nedjelja svetog Josipa

Četvrto razmatranje za sedam nedjelja svetoga Josipa. Teme su: Josipova poslušnost; Biti sabran kako bismo slušali Boga; Poslušnost svetog Josipa anticipira Isusovu poslušnost.

30.01.2024.

NAKON ANĐELOVA navještenja Mariji, kršćanska tradicija ukazuje na sličan navještaj Josipu: „Sine Davidov, ne boj se uzeti Mariju za

ženu, jer što je u njoj začeto, od Duha je Svetoga. Ona će roditi sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih” (Mt 1,20-21). Sveti patrijarh „bio je 'pravedan' (Mt 1,19), uvijek spreman izvršiti Božju volju kako mu je objavljena u Zakonu (usp. Lk 2,22.27.39) i kroz četiri sna (usp. Mt 1 :20; 2:13.19.22).”[1] Činjenica da je Josip slušao božanski plan u snu i brzo ga proveo u praksi pokazuje nam kako je uvijek bio spreman vršiti Božju volju; pokazuje kako bi nas kontemplativni život trebao voditi da otkrijemo planove pune ljubavi Boga Oca i da se velikodušno s njima sjedinimo. To je ono što poslušnost Bogu zahtijeva. Zapravo, značenje riječi "poslušati" je upravo sposobnost da inteligentno slušamo ono što nam druga osoba pokušava reći (od latinskog: ob audire, "slušati"). Sam Bog je taj koji izvješćuje Josipa o božanskom čudu svog milosrdnog plana spasenja.

Poslušnost je, dakle, daleko od slijepo pokornosti. Preduvjet za poslušnost, u svom njezinom bogatstvu, jest znati slušati otvorena duha: samo onaj tko razmišlja može biti poslušan. Sveti Josemaría razmišljao je o ovoj istini u propovijedi 1963.: „Josipova vjera ne malaksava, on se pokorava brzo i točno. Da bismo bolje razumjeli ovu lekciju, trebali bismo zapamtiti da je Josipova vjera aktivna, da njegova poslušnost nije pasivno podvrgavanje tijekom događaja. Jer kršćanska vjera nema nikakve veze s konformizmom, inertnošću ili nedostatkom inicijative. Josip se bezrezervno povjerio Božjoj brizi, ali je uvijek razmišljao o događajima i tako je mogao dosegnuti onu razinu razumijevanja Božjih djela koja je prava mudrost.”[2]

Stranice Starog zavjeta prikazuju nam Boga kako u snu govori u više navrata: na primjer Adamu, Jakovu i

Samuelu. To su bili ljudi koji su željeli biti u stalnom dijalogu s Bogom i koji su mu dopuštali da im govori u svakoj životnoj situaciji.

ZNAMO DA NAM BOG govori, da nam je blizu i da nas neprestano poziva da se cijelim bićem sjedinimo s njegovom Ljubavlju, u vrlo specifičnim situacijama. Bog nam govori svaki dan, u svakom trenutku, kroz događaje i ljude oko nas. U svemu što nam se događa možemo otkriti dio božanskog plana koji smo svi pozvani izvršiti. Najmanje dva puta dnevno, prema židovskoj praksi, Isus je molio Shema Israel, molitvu koja počinje: „Čuj, Izraele: Gospodin je Bog naš" (Pnz 6,4). Tada kao i sada, prvi korak je biti pozoran na Božji glas koji nas zove. „Sveti Josip, više nego itko drugi prije ili poslije, naučio je od Isusa biti budan i prepoznati Božja čudesa, imati budan um i srce.”[3]

Moramo naučiti šutjeti, osobito njegovati nutarnju šutnju, ako želimo čuti Božji glas. Sveto pismo nam govori da prorok Ilija nije čuo Jahvu u jakom vjetru, ni u potresu, ni u vatri, nego u „šapatu laganog lahora” (1 Kr 19,12). Da bismo slušali Boga, da bismo s njim podijelili svoje želje i snove, moramo utišati sve vanjske glasove koji nas ometaju. U intimnosti naše molitve učimo tko smo i kako razgovarati s Bogom i sjediniti se s njegovom Voljom.

Evandelisti ne bilježe nijednu riječ svetoga Josipa nego samo njegova djela, plod njegove poslušnosti Bogu i umnog slušanja u intimnom dijalogu njegove molitve. „Šutnja svetog Josipa ne izražava nutarnju prazninu, nego, naprotiv, puninu vjere koju nosi u srcu, koja vodi svaku njegovu misao i djelovanje.” [4] Tako je Bog mogao upravljati smjerom cijeloga života svetog patrijarha kroz ta četiri sna.

Njegova nutarnja sabranost i spremnost na vršenje Božje volje omogućili su mu da čuva Svetu obitelj od opasnosti i vodi Mariju i Isusa na sigurno. I mi ćemo, njegujući stav tihog slušanja, moći prihvatiti Božji glas i planove u svojim životima.

SVETI JOSEMARIA volio je reći da dvije kratke fraze u Novom zavjetu sažimaju Isusov život. U prvom, sveti Pavao nam govori da je Isus bio „poslušan do smrti, smrti na križu" (Fil 2,8). A u drugom, sveti Luka nam prikazuje Isusa kako odrasta u Marijinom i Josipovom domu, jednostavno govoreći da je On "došao u Nazaret i bio im poslušan" (Lk 2,51). Oba odlomka nam govore da je naš Gospodin izvršio svoj plan spasenja s ljubavlju slušajući Boga Oca i njegovu zemaljsku obitelj. Sveti Ivan Pavao II. ističe da „ta Isusova poslušnost Mariji i Josipu u Nazaretu zauzima

gotovo sve godine što je živio na zemlji, te je stoga najdulje razdoblje ove potpune i neprekinute poslušnosti ... Tako Svetoj Obitelji pripada važan dio tog božanskog otajstva, čiji je plod otkupljenje svijeta.”[5]

U vlastitom obiteljskom okruženju, među ljudima koje vidamo i s kojima živimo svaki dan, učimo slušati i biti poslušni, unutar Božjih planova ljubavi. Kada svaka osoba iskreno traži dobro drugih, u obitelji vlada sklad. U obitelji učimo kako služiti jedni drugima, kako slušati druge i otkrivati njihove potrebe. Poslušnost je plod ljubavi. Možemo zamisliti kako bi Josip nježno tražio od Isusa da učini stvari, i kako bi On, Utjelovljena Riječ, želio razumjeti i izvršiti, slobodno i radosno, ono što je njegov zemaljski otac tražio od Njega. „Tri člana ove obitelji uzajamno pomažu jedni drugima u otkrivanju Božjeg plana. Molili su,

radili i komunicirali jedni s drugima.” [6]

Tijekom godina u Nazaretu, Isus je često vidio primjer Josipova poslušnog života vjere. Poslušnost svetog patrijarha "anticipirala" je poslušnost Isusovu, sve do križa. Sveta Obitelj je škola u kojoj učimo da su slušanje Boga i pridruživanje njegovom poslanju dvije strane iste medalje. Tako ćemo shvatiti da je vjera svetog Josipa bila „puna, pouzdana, potpuna. A izražavala se u učinkovitom predanju Božjoj volji, u inteligentnoj poslušnosti.”[7]

.....

[1] Papa Franjo, Patris Corde, Uvod. Četiri sna se odnose na to da se ne boji primiti Mariju kao svoju ženu; bijeg u Egipat da spasi Isusov život; povratak u Izrael; i konačno, odlazak

u Nazaret kako bi zaštitio Dijete od judejskog kralja.

[2] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, br. 42.

[3] Isto, br. 54.

[4] Benedikt XVI., Angelus, 18. prosinca 2005.

[5] Sveti Ivan Pavao II., Anđeo Gospodnji, 30. prosinca 1979.

[6] Papa Franjo, Anđeo Gospodnji, 29. prosinca 2019.

[7] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, br. 42.

.....